

ninger til Udvalgets Forslag, hvilke jeg som Ordfører lovede skulde blive tagne under Overveielse og muligens til Følge. Det er overeensstemmende hermed, at jeg paa Udvalgets Vegne har stillet forskjellige Endringsforslag til §§ 5 og 11. Jeg seer, at Indenrigsministeren tilbeels selv har stillet ligelydende Forslag i saa Henseende. Havde vi vidst det, kunde vi forsaavidt have sparet os Uleiligheden. Bort første Endringsforslag gaaer ud paa, at Nr. 3 i § 5, der opregner de Forseelser, for hvilke der skal kunne paalægges Skibsmandskabet Straf af Bøder, skal redigeres saaledes: For den, som efter steet Paamønstring har negtet at gaae ombord eller søgt at unddrage sig sin Tjeneste (§ 4), $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre. Jeg gjorde sigt opmærksom paa, at der aabenbart var glemt en Straffebestemmelse, som svarede til Udkastets § 4, nemlig med Hensyn til det Tilfælde, at nogen af Mandskabet enten trodsig vægrer sig ved at gaae ombord eller forstikker sig, saa at Skipperen kun kan skaffe ham tilstede ved Politiets Medvirkning. Jeg troer, at det er en reen Forglemmelse, og jeg maa derfor bestemt fravaade at gaae ind paa Indenrigsministerens principale Forslag, efter hvilket hele Bestemmelsen skulde udgaae. Derimod troer jeg, det er berettiget, naar Indenrigsministeren har gjort opmærksom paa, at der under Straffen af $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre er sammensattet Forhold af meget forskjellig Strafverdighed. Jeg troer ikke, at der kan indvendes Noget imod, at den, som ligefrem trodsigt vægrer sig ved at gaae ombord, fordi der er opstaaet en eller anden Difference mellem ham og Skipperen, eller som forstikker sig og maa staves tilveie, hvilket kan være en for et Skib meget alvorlig Sag, naar det ligger færdigt til Udklarering og meget let kan forstjertse en gunstig Wind, hvilket kan have Følger for hele Reisen — ikke straffes mindre end med Fortabelsen af $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre. Derimod er der tillige i Nr. 3 omtalt et andet Tilfælde, hvor Vedkommende aabenbart er mindre straffelydig, nemlig naar han vel ikke kommer til rette Tid, men dog kommer og kommer frivilligt. Udvalget foreslaaer at udtrykke denne Forskiel saaledes, at Nr. 3 blot kommer til at indeholde Straf af

$\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre for den, der efter steet Paamønstring har negtet at gaae ombord eller søgt at unddrage sig sin Tjeneste — Lovsproggets Udtryk for, hvad man ellers vil kalde at forstikke sig —, og at derimod den, som efterat være paamønstret vel kommer, men ikke indfinder sig til den bestemte Tid, sættes i Classe med den, som tager sig selv Landlov eller, efterat have faaet Landlov, ikke vender tilbage i rette Tid, og altsaa eventuelt vil kunne affone sin Forseelse med Tabet af 2 Dages Hyre, idet Bestemmelsen herom flyttes fra Nr. 3 over til Nr. 4. Hermed antager jeg, at Indenrigsministerens Diemed er fuldstændig fyldestgjort. At sætte en Modsetning, som Indenrigsministeren har foreslaaet, mellem at tage sig Landlov „hjemme“ og at gjøre det „paa fremmede Steder“, troer jeg ikke gaaer an; det er ligefrem, at der ogsaa paa Hjemstedet kan begaaes den Forseelse at tage sig selv Landlov jeller blive borte over Tiden, medens Paagældende dog frivillig vender tilbage, og Tabet af 2 Dages eller $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre er ikke for Meget derfor. Jeg antager, at naar man vedtager Udvalgets Forslag til Nr. 3 og 4 i § 5, ville Indenrigsministerens Bemærkninger derved være fyldestgjorte. — Det næste Forslag af Udvalget er identift med det af Indenrigsministeren stillede. De gaae begge ud paa, at det er Skipperen, der bestemmer Klokketallet. Oprigtig talt seer jeg ikke, hvad der vindes ved Endringsforslaget, thi er der i Havne-reglementet bestemt en Tid, efter hvilken der ikke maa være Rys ombord i Skibene, er Skipperen naturligtvis forpligtet til at befale sine Folk at overholde denne Bestemmelse, og i modsat Fald kommer det ham og ikke Mandskabet til Skade; Mandskabet har at lystre Skipperen og ikke Havnereglementet, og den foreslaaede Tilføining synes derfor overflødig. — Der er fremdeles en lille Bestemmelse til § 11, som Indenrigsministeren ikke har optaget, men som vi have optaget efter Indenrigsministerens Anmodning, og som gaaer ud paa, at de i Paragraphen omhandlede Bøder, der skulle tilfalde Bombebøssen i Kjøbenhavn eller en anden saadan Indretning, af Waterflouten o. s. v. skulle indsendes til den vedkommende